

dn. 23-X-43r.

Chwila dla mnie najbardziej pamiętna z okupacji niemieckiej.

Bardzo pamiętną chwilą dla mnie z okresu okupacji
 był dzień 24 stycznia 1941r, kiedy gestapowcy aresztowali
 mojego tatusia i więcej nie wrócił. Silne dobijanie
 do drzwi, walenie kolbami obudziło nas o 5-gj rano.
 Wszedli do domu, natychmiast rozbiegli się po pokojach
 i przeprowadzili bardzo szczegółową rewizję. Przeglądali papiery
 w biurku tatusia, książki w bibliotece, a nawet zawartość
 torebki naszej mamy. Tatusiowi kazali się ubrać,
 wszystkie drobiazgi z kieszeni wyjąć, oprócz chusteczki do
 nosa. Tatus był bardzo blady i nie zapomniałem jego wyrazu
 twarzy, gdy się z nami żegnał. Gestapowcy zapewnili
 tatusia, że wkrótce wróci i zabrali go ze sobą. Smutne
 dni zaplanowały po ich odejściu. Dzień za dniem mijał,
 tatus nie wracał. Mamusia zajęła się sama gospodarstwem
 rolnym, ale drżała na widok każdego samochodu,
 jedzącego przed dom. Myślała, że teraz jeszcze raz
 przyjadą, aby ją aresztować, a wtedy ja z bratem zostaniemy
 samymi sierotami. W miesiąc po tym wydarzeniu Niemcy
 zabrali nam majątek, pozwalając jeszcze mieszkać we
 wsi w jednym z pokoi. Przyjechał komisarz - Polak
 i zaczął skąpo wydzielać nam żywność. Pamiętam, jak
 mamusia była skrzypowana tym sąsiedztwem. Ciągłe pełno
 Niemców, a my musieliśmy siedzieć cicho w swoim
 domu, aby się nie zdradzić, że tu jesteśmy. Wreszcie nad-
 szedł rozkaz, aby się wyprowadzić, ale meble zostawić.
 W końcu zadowolonymi przywieźli zawiadomienie, że tatus 14-III-41r.

7
kończył życie w Oświęcimiu. Te ctery momenty: aresztowanie,
obranie majątku, wysiedlanie i zawiadomienie o śmierci
tusia są chwilami, których nie zapomnę. Zmieniły one
całe życie w kłopoty. Wszystkie późniejsze przeżycia, jak
trach o mamusię, aby jej Niemcy nie schwyłali i nie
zawieźli do ośmiennic, kłopoty materialne idą powoli
zapomnienia. Świetlana postać tatusia - męczennika
jest w pamięci i żyć będzie zawsze. Takich jak on zginęło
mnóstwo. Jedynym ich przewinieniem było to, że byli dobrzy-
mi Polakami.

Makulec Jadwiga kl. VII^a

Szk. pow. im. Marii Gajl nr 20
w Radomiu.